

LOOKING AT THE BIG SKY

Виставковий проєкт Goethe-Institut у співробітництві з | An exhibition project of the Goethe-Institut in cooperation with |
Університетом образотворчих мистецтв Брауншвейг / Braunschweig University of Art |
Академією мистецтва Дюссельдорф / Dusseldorf Art Academy |
Університетом медіа-мистецтва Кельн / Academy of Media Arts Cologne |
Академією образотворчих мистецтв Мюнхен / Academy of Fine Arts, Munich

Куратор / Curator: Ренате Бушманн, Фонд imai, Дюссельдорф /
Renate Buschmann, Stiftung imai, Dusseldorf

**Фабіан Дрігорст / Fabian Driehorst
Фредерік Шульд / Frédéric Schüld**
Фабіан Дрігорст народився 1982 р. у м. Гіфгорт (Німеччина), 2011 р. отримав диплом у Вищій школі медійних мистецтв у Кельні, живе у м. Гамбург.

born in 1982 in Gifhorn (D), in 2011 graduated from the Academy of Media Arts Cologne, lives in Hamburg

Фредерік Шульд народився 1985 р. у Дюссельдорфі (Німеччина), 2011 р. отримав диплом у Вищій школі медійних мистецтв у Кельні, живе у м. Гамбург.

born in 1985 in Dusseldorf (D), in 2011 graduated from the Academy of Media Arts Cologne, lives in Hamburg

Гоеппайссенберг / Hohenpeissenberg, 2011

02:30 хвилин (Loop)/min (Loop), кольоровий/Colour, звук/Sound
формат кадру/Aspect Ratio 16:9

У подвійній проекції можна на тілі зліпильної панорам побачити автомобіль, що горить. Швидко стає зрозумілим, що одна з сцен програвється у зворотному напрямку. У той час, коли вогонь дедалі більше охоплює один автомобіль, полум'я та клуби диму від другого автомобіля нібито всмокчуються. Між руйнування та відчуття відродження тії безпосередньо зіштовхуються, щоб у магичну фінальну мить дати поштовх повоному початку суперечливих циклів. Інсценізація являє собою послання на історію кіно, протягом якої з самого початку кінотропки використовувалися для створення ілюзії.

A double projection shows a burning car in front of an Alpine panorama. The viewer soon notices that one of the scenes is being played backwards. Whereas one fire continues to spread, the flames and smoke of the other are virtually sucked into the car. The violence of destruction clashes with the sensation of regeneration, culminating in a final magical moment in which the mutually contrary cycles begin anew. The staging bears reference to the history of film, in which – from the beginning – cinematic tricks were employed to create illusions.

Анна-Лена Майзенберг / Anna-Lena Meisenberg

Народилася 1989 р. у Берліні (Німеччина), навчається в Академії мистецтв у Дюссельдорфі, живе у Дюссельдорфі.

born in 1989 in Berlin, studies at the Art Academy Dusseldorf, lives in Dusseldorf

on, 2011
02:25 хвилин (Loop)/min (Loop), кольоровий/Colour, звук/Sound
формат кадру/Aspect Ratio 16:9

Моментальний знімок випадкової поїзді Анна-Лена Майзенберг у своєму відео перетворила на радіоначиний кінотропогії. Був знятий підліток, котрий літнього дня тиняться біля якоїсь водойми та виконує при цьому еквілібристичний номер на поруччі. Завдяки паралельному руху камери, повністю до середньо-загального плану та фінальному наїзду на головного героя вдається перенести на відео класичний рух юного скейтера.

Утопівлення кадрів фільму та підкадані споріднені звуки підкреслюють безтурботність, інтенсивність та гармонію, що їх випромінює ця сцена.

In her video, Anna-Lena Meisenberg arranged the spontaneous recording of a coincidental episode in an ingenious cinematic loop. A teenage boy is filmed sauntering along by a body of water on a summer day and performing a balancing act on a railing. With a parallel movement of the camera, a zoom back to a complete view and, finally, a zoom in on the protagonist, she succeeded in translating the young skater's cyclical movement into film. The deceleration of the images and the spherical timbres accompanying them serve to emphasize the ease, intensity and harmony conveyed by the scene.

Штефан Евальд / Stefan Ewald

Народився 1987 р. у м. Ганновер (Німеччина), 2012 отримав диплом Вищої школи образотворчого мистецтва у м. Брауншвайг, живе у Берліні.

born in 1987 in Hannover (D), in 2012 graduated from the Braunschweig University of Art, lives in Berlin

Озеро Біркензее / Birch Lake, 2011
09:00 хвилин/мин, кольоровий/Colour, звук/Sound
формат кадру/Aspect Ratio 16:9

Популярне у відпускників містечко, колись у 1990-ті роки та сьогодні. Аматорська камера знімає сімейні сцени, озеро, житловий автомобіль та барбекю. Осортілі майданчики, звуки інструментальної музики, що створюють дивну ауру, - все це складається в картину, що здається примарною. Тільки підзаголовок, що з'являються час від часу, дозволяють нібито всмокчуються. Між руйнування та відчуття відродження тії безпосередньо зіштовхуються, щоб у магичну фінальну мить дати поштовх повоному початку суперечливих циклів. Інсценізація являє собою послання на історію кіно, протягом якої з самого початку кінотропки використовувалися для створення ілюзії.

A holiday resort, sometime in the 1990s and today. An amateur camera films family scenes, a bathing lake, caravans and a barbecue. Deserted sites and auratic instrumental sounds create a wraithlike setting. Only the captions fading in between the scenes provide information about the artist's childhood experiences at this place. The images of the past and present interweave to show "Birch Lake" not only as a mirror of German family recreation, but also as a place of refuge for the artist where memory and reality come together. (Mandy Stieber)

Люсі Меркадаль / Lucie Mercadal

Народилася 1987 р. у м. Безансон (Франція), навчається у Вищій школі образотворчих мистецтв у м. Брауншвайг, живе у м. Брауншвайг.

born in 1987 in Besancon (F), studies at the Braunschweig University of Art, lives in Braunschweig

Калюжа у порту / Harbour's Puddle, 2012
04:07 хвилин/мин, кольоровий/Colour, звук/Sound
формат кадру/Aspect Ratio 16:9

Кілька планів демонструють безвідрадість безлюдної території порту. Сіре небо ще більше підсилює похмурий ефект від споглядання майданчиків для паркування, гір сміття та старих, непридатних контейнерів. Мелодія, що поступово нарастає, раптом упадає в протиріччя з картиною загального плану та фінальному наїзду на головного героя вдається перенести на відео класичний рух юного скейтера.

Утопівлення кадрів фільму та підкадані споріднені звуки підкреслюють безтурботність, інтенсивність та гармонію, що їх випромінює ця сцена. Several shots show the desolation of a deserted harbour. Under the grey sky, the storage zones, refuse dumps and disused containers look all the more dreary. A melody gradually becomes louder and louder until it suddenly contradicts the inhospitable industrial facility. The enigmatic burble is like the mythical siren call whose source we are drawn to. Yet the suspenseful "staging of a poetic crisis" (Lucie Mercadal) abruptly shatters our wishful vision. It is the performance artist herself who creates the melodious sounds by kissing a dirty puddle.

Ганна Гummель / Hannah Hummel

Народилася 1988 р. у м. Бад Фрідріхсгалль (Німеччина), навчається в Академії мистецтв у Дюссельдорфі, живе у Дюссельдорфі.

born in 1988 in Bad Friedrichshall (D), studies at the Art Academy Dusseldorf, lives in Dusseldorf

Без назви / Untitled, 2012
05:53 хвилин (Loop)/min (Loop), кольоровий/Colour, звук/Sound
формат кадру/Aspect Ratio 16:9

Камера спостерігає за відвідувачкою музею, яка спокійно рухається безлюдним виставковим залами та замислено роздивляється історичні картини. Часті великі плани, що показують обличчя глядачів, дозволяють глядачеві співпережити її чутливий настрій, який змінюється невимовним плачем. Причини несподіваного вибуху почуттів залишаються незрозумілими. Чи це картини викликали тугу за райськими краєвидами, чи, може, дається взнаки надмірна здатність проникати у зображення ідеалізованих тварин? Питання, чи емпатію можна досягти за допомогою картин, супроводжує делікатні, повільні кадри.

A museum visitor is seen calmly passing through deserted exhibition galleries and thoughtfully contemplating the historical paintings. Frequent close-ups of her face allow the viewer to participate in her attentive mood, which then turns into uncontrolled weeping. The reason for this unexpected outbreak of emotion remains a mystery. Is it the works which trigger a longing for paradisaical landscapes, or perhaps even excessive identification with the idealized animals portrayed in the scenes? The question as to whether empathy can be attained by art-works accompanies the long, subtle shots.

Єнс Пехо / Jens Pecho

Народився 1978 р. у м. Франкфурт-на-Майні (Німеччина), 2012 року отримав диплом Вищої школи медійного мистецтва у Кельні, живе у Кельні.

born in 1978 in Frankfurt a. M. (D), in 2012 graduated from the Academy of Media Arts Cologne, lives in Cologne

Токата / Toccata, 2010
03:35 хвилин/мин, кольоровий/Colour, звук/Sound
формат кадру/Aspect Ratio 4:3

Всесвітньо відомий твір для органу «Токата та фуга» Йоганна Себастьяна Баха в останні 80 років був використаний в якості саунд-треку у більш ніж 90 художніх фільмах. Знамениті сцени з кінотвірних з'ясуванням теми мистецтва змонтував, створивши захопливий колаж, що наочно демонструє, яких смислових змін ця релігійна музична композиція зазнала у світовому контексті. Коли 2010 року добірка фрагментів фільму була виставлена у приміщенні вівтаря в кельській церкві Святої Трійці, кадри з фільму зустрілися на моніторі з зображенням церковного нефу та органу. Присутність музичного інструменту ще виразніше уявляло той факт, що різна звукова якість у фрагментах з кінотвірних ніколи не дозволяла твору пролуhati з повною силою.

Over the past eighty years, the world-famous organ work "Toccata and Fugue" by Johann Sebastian Bach has been used as a sound-track in more than ninety motion pictures. As a way of demonstrating the change in meaning this religious composition has undergone in the secular context, the artist created a multifarious collage of famous scenes accompanied by the Toccata passage. When the collage was shown in the sanctuary of the Trinitatis Church of Cologne in 2010, the cinematic images on the screen merged with the reflections of the nave and the organ. The instrument's presence makes it all the more obvious that the varying sound qualities of the film fragments never managed to convey the full force of the organ piece.

Видовище величезного неба тісно пов'язане з асоціаціями щодо свободи та відкритості. Далекий обрій є синонімом широті думок, а високе блакитне небо, зоряна ніч є шифрами для піднесеного. На думку спадає також розвага дитини, що прагне знайти у хмарних структурах образи та дивується з нескінченності Всесвіту.

Коли для програми сучасного відеоарту була вибрана назва «Looking at the Big Sky», була пов'язана надія, що ідеї та ілюзії не мають жодних обмежень, ні вперед, ні вгору. У той же час це звучало як заклик до мистецтв-учасників у своїх роботах відважитися спрямувати свій погляд (можливо, наївний, але непохитний) на прагнення, утопії та великі цілі, осмислювати існуючі концепції автентичності та краси, виходячи за рамки сьогодення.

Студенти з чотирьох німецьких академій мистецтва (Університетом образотворчих мистецтв – Брауншвейг, Академією мистецтва – Дюссельдорф, Університетом медіа-мистецтва – Кельн, Академією образотворчих мистецтв – Мюнхен) були запрошені подати актуальні одноканальні відео на конкурс «Looking at the Big Sky». Нарешті, були відібрані 14 відео, художні рішення яких згідно тематичного постулювання відзначалося дивовижним діапазоном варіацій мотивів і робочих практик.

Бьянка Кеннеді / Bianca Kennedy

Народилася 1989 р. у м. Ляйпціг (Німеччина), навчається в Академії образотворчих мистецтв у Мюнхені, живе у Мюнхені.

born in 1989 in Leipzig (D), studies at the Academy of Fine Arts, Munich, lives in Munich

Мозок Weirdo / Weirdo's Brain, 2012
13:33 хвилин/мин, кольоровий/Colour, звук/Sound
формат кадру/Aspect Ratio 16:9

В анімованому відео розповідається історія головного героя Weirdo, який любить свободу. Ім'я Weirdo (англійське слово, що означає «дивний тип», «екстравагантна особистість»), що нагадує одногоменного героя серії коміксів Роберта Крамба, виявляється домінують ознакою його особистості. Ситуації свого життя Weirdo зустрічає з наївним оптимізмом та спіною довірою до того, що має статися. Виконані з великою фантазією декорації притягують увагу глядачів, так само як і виручний світ думок Weirdo, котрий позбувається усіх табу. Межа між моріо та реальністю протегіагоста стає при цьому дедалі прозорішою.

The stop-motion animation tells the story of the freedom-loving protagonist Weirdo. His name, which he shares with the hero in Robert Crumb's comic series, proves to correspond to a dominant aspect of his personality. Weirdo encounters the situations in his life with naive optimism and blind trust in what will come. The fanciful film imagery captivates the viewer as much as Weirdo's overflowing fantasy, which unrestrainedly rids itself of all taboos. In the process, the boundary between his dreams and his reality becomes ever more permeable.

Юлія Шарлотта Ріхтер / Julia Charlotte Richter

Народилася у м. Гісен (Німеччина), 2011 року закінчила з відзнакою Вищу школу образотворчих мистецтв у м. Брауншвайг (проф. Корінна Шнітт), живе у Берліні.

born in 1982 in Giessen (D), in 2011 graduated (master class Prof. Corinna Schnitt) from the Braunschweig Academy of Art, lives in Berlin

Learning to Fly, 2011
08:45 хвилин/мин, кольоровий/Colour, звук/Sound
формат кадру/Aspect Ratio 16:9

Для свого відео авторка попросила чоловіка з хор одного німецького села розучити пісню «Learning to Fly» (поп-сонг років 10 власних юнацьких років). Текст тійейджерського характеру літні плани співують з унісон як хорал. Об'єктивна водночас ітимально камера фіксує ритуал репетиції, від приходу хоровистів через пробу голосів та аж до виконання пісні. Те, про що розповідає у пісні, – як юнак сам сприймає своє «оперування», запалюючи ікарів. Його надії та сумніви, – перетворюється на поклоніння, а в ітоніаціях спліну – на попередження предків, майже на скругу (бернград Балкенхоль).

For her video, the artist asked a men's choir in a German village to rehearse the song "Learning to Fly" (a pop song from her own youth). The elderly men sing the teenager text in unison, like a chorale. In a manner as objective as it is intimate, the camera records the rehearsal ritual, from the men's arrival to the warm-up exercises to the singing. The song's narrative of a young person's self-perception of the process of spreading one's own wings, the exuberance of the youthful Icarus accompanied by hopes and doubts – turns into a mission and, in its intonation, a warning – almost a lamentation – from the ancestors. (Bernhard Balckenhol)

Цей діапазон сягав від вигаданих історій та інсценізацій через індивідуальні сповіді та перформанси до творів на основі чужих відеоматеріалів і псевдо-документальних форматів. Утім, у творчості студентів виокремлювалися дві перспективи, що були сформовані у заголовках для двох скрінінгових блоків: у той час як відео підзаголовком «Краса знайомого» спрямовані на особисте внутрішнє бачення, що відстежує знайоме у непомітному та несприятливому, під назвою «Вирושання у завтрашній день» збрани відео, що прагнуть сформувати перспективи безмежного та невідомого.

Починаючи з липня 2013 року та до червня 2017 року проєкт відеомистецтва «Looking at the Big Sky» знаходиться у розпорядженні Goethe-Institut та може використовуватися для проведення виставок, переглядів, конференцій та лекцій. З цим пов'язане бажання інформувати мешканців зарубіжних країн про сучасний розвиток відеомистецтва та про наявні зараз можливості отримати у німецьких вищих навчальних закладах освіту у царині медійного мистецтва.

Дякуємо членам журі проф. Міші Кубалль, проф. Марселю Оденбаху, проф. Юліану Розенфельдту та проф. Корінні Шнітт за кваліфіковану оцінку надісланих відео, а також дякуємо митцям, які взяли участь у конкурсі, за заангажовану співпрацю.

Рената Бушманн
Леонгард Еммерлінг

Альвін Лай / Alwin Lay

Народився 1984 р. у м. Лугосх (Румунія), 2013 року отримав диплом Вищої школи медійного мистецтва у Кельні, живе у Кельні.

born in 1984 in Lugosch (RO), in 2013 graduated from the Academy of Media Arts Cologne, lives in Cologne

Та цигарки / And Cigarettes, 2011
05:49 хвилин (Loop)/min (Loop), кольоровий/Colour, без звуку/silent
формат кадру/Aspect Ratio 16:9

...очікувано або, можливо, також мартіотатно. Це ті моменти проміжного часу, своєрідного «не-часу» - в очікуванні, протяжливості та з повторами, - які розглядає праця Алвіна Лая у варіаціях. Цигарка горить нескінченно, в той час як кава википає з кавоварки. У цей та інших працях Лайа закони фізики вже не керують часом; Time, in these works and others, is no longer governed by the laws of physics which, due to entropy, has directionality. In Lay's works time is adjusted to become symmetric: the same from which ever angle it is looked at. Time no longer has an 'arrow' so to speak and as such the usual expectations, derived from our knowledge of cause and effect, are negated. (G. Leddington)

...the filling up of time, waiting or wasting perhaps. It is in these in-between moments, this kind of non-time, suspended, looped and dilated, that the works of Alwin Lay variously operate. A cigarette burns endlessly as a coffee pot bubbles over; Time, in these works and others, is no longer governed by the laws of physics which, due to entropy, has directionality. In Lay's works time is adjusted to become symmetric: the same from which ever angle it is looked at. Time no longer has an 'arrow' so to speak and as such the usual expectations, derived from our knowledge of cause and effect, are negated. (G. Leddington)

Марко Шіфельбайн / Marko Schiefelbein

Народився 1984 р. у м. Штральзунд (Німеччина), 2011 року отримав диплом у Вищій школі образотворчих мистецтв у м. Брауншвайг, живе у Берліні.

born in 1984 in Stralsund (D), in 2011 graduated from the Braunschweig Academy of Art, lives in Berlin

I can. You can, 2012
07:25 хвилин/мин, кольоровий/Colour, звук/Sound
формат кадру/Aspect Ratio 16:9

Молода жінка сидить на кушетці та уважно дивиться в об'єктив відеокмери, що знаходиться напроти неї. У довшому монолозі вона, жваво вишукуючи формулювання, розповідає про свої мрії та ідеали. На початку дохлидла та переконлива, розмова з самою собою переростає в аскетичний потік мови, зовні якого стає дедалі поверховішим, суперечливим та стереотипнішим. Майже театральна інсценівка перетворюється на демаскування, коли погляди та висловлювання жінки виявляються банальними узагальненнями, егосентричними фразами та слоганами, що походять з реклами та тривіальних телевізійних форматів.

A young woman is sitting on a sofa, gazing insistently at her vis-à-vis, the viewer of the video. In a long monologue full of literary phraseology, she talks about her dreams and ideals. Although initially it is plausible and convincing, the soliloquy gradually evolves into an affected torrent of words whose content is increasingly superficial, contradictory and clichéd. The virtually theatrical staging takes on the quality of an unmasking as her viewpoints sound more and more like banal generalizations and egocentric phrases and slogans quoted from advertising and trivial television shows.

The sight of a big sky is closely associated with ideas of freedom and openness. The faraway horizon is synonymous with the vastness of thought; the high blue sky of day and the starry nocturnal firmament are codes for the sublime.

They also remind us of the childlike pastime of looking for pictures in cloud formations or marvelling at the boundlessness of the universe.

The choice of "Looking at the Big Sky" as the title of a contemporary video art programme was associated with the hope that the ideas and illusions would know no boundaries, that the sky would be the limit in all directions. At the same time, it sounded like an appeal to the participating artists to venture a – perhaps naive, but unerring – look at longings, utopias and great aspirations, and to think the existing concepts of authenticity and beauty beyond the present.

Students of four German art academies (Hochschule für Bildende Künste Braunschweig / Braunschweig University of Art, Kunstakademie Dusseldorf / Dusseldorf Art Academy, Kunsthochschule für Medien Köln / Academy of Media Arts Cologne and Akademie der Bildenden Künste München / Academy of Fine Arts, Munich) were invited to enter recent single-channel videos in the competition "Looking at the Big Sky". 14 films – works which respond to the thematic postulation with an astonishing variety of motifs and practices – were ultimately selected.

Геннінг Фредерік Мальц / Henning Frederik Malz

Народився 1982 р. у м. Дуйсбург (Німеччина), навчається у Вищій школі медійних мистецтв у Кельні, живе у Кельні.

born in 1982 in Duisburg (D), studies at the Academy of Media Arts Cologne, lives in Cologne

Бажання Джона / John's Desire, 2011
04:34 хвилин/мин, кольоровий/Colour, звук/Sound
формат кадру/Aspect Ratio 4:3

Відео являє собою колаж з анімованих фірмових логотипів різних міжнародних компаній кінотропки та продюсерських фірм, в яких використовуються образи всесвітньої. Погляд на безмежність космосу та на сфері віддалених галактик надає їхній Corporate Identities (корпоративній ідентичності) патетичного звучання. Вони не тільки відтворюють самозрозуміння компаній, що прагнуть досягти глобального поширення та впливу своїх філіалів. Вони пов'язані з міфом, згідно з яким кіно – це фабрика мрій та об'єкт прагнень.

This video is a collage of the animated company logos of various international film production and distribution companies which all use images of the universe. The gaze into the boundlessness of outer space and the spheres of distant galaxies lends these companies' corporate identities a dramatic effect. The latter not only express the corporations' claim to the global dissemination and broadcasting of their films, but are also associated with the myth of cinema as a dream factory and realm of desire.

Анна Соколова / Anna Sokolova

Народилася 1975 р. у Мінську (Білорусь), 2010 року отримала диплом Вищої школи медійних мистецтв у Кельні, живе у Дюссельдорфі.

born 1975 in Minsk (BY), in 2010 graduated from the Academy of Media Arts Cologne, lives in Dusseldorf

Чорне-біле-чорне. Маніфест / Black-White-Black. Manifest, 2012
01:36 хвилин (Loop)/min (Loop), кольоровий/Colour, без звуку/silent
формат кадру/Aspect Ratio 16:9

На розлозі тлі блакитного неба авторка безперервно викидає монументальний прапором, який самою собою присутністю стає домінують цієї сцени. Якщо прапори, які правило, сприймаються як виставлені напоказ символи відчуття спільності, то в даному випадку прапор перетворюється на потужну маніфестацію індивідуума. Вже кілька років митець використовує білу смугу на чорному тлі як головний знак, що спирається на конструктивістський досвід, однак в її творах пробуєжує процес, сповнений руху та ритму. Прапор, що в'ється, висуває тут претензію на автономну мистецьку територію.

Before a blue sky, the artist ceaselessly waves a monumental flag whose presence dominates the entire scene. Whereas flags are usually ostentatious emblems of a sense of community, this one is a forceful manifestation of an individual. For several years now, the artist has been using the white stripe on a black ground as a central symbol – based on constructivist imagery but in her works evoking processes of movement and rhythm. The flying flag here lays claim to an autonomous artistic territory.

The spectrum ranges from fictional narratives and stagings to individual assertions and performances, from found-footage montages to pseudo documentaries. At the same time, two major perspectives crystallize in the works, and were thus formulated in the headings of the two screening blocks: whereas the videos subsumed under "The Beauty of the Familiar" aim towards personal introspection that divines meaning in the inconspicuous and unpectacular, "Departure for Tomorrow" encompasses videos seeking to formulate an outlook on the immeasurable and indeterminate.

From July 2013 to June 2017, the video art project "Looking at the Big Sky" will be available to Goethe Institutes all over the world for exhibitions, screenings, conferences and lectures. In this way, we hope to encourage people abroad to acquaint themselves with contemporary video art production and the media art training programmes offered at German academies.

We are indebted to the members of the jury – Prof. Mischa Kuball, Prof. Marcel Odenbach, Prof. Julian Rosendahl and Prof. Corinna Schnitt – for their qualified assessments of the videos submitted, as well as to the participating artists for their dedicated cooperation.

Ренате Бушманн
Леонгард Еммерлінг

Кевін Павел Матвеев / Kevin Pawel Matweew

Народився 1978 р. у Кельні (Німеччина), 2013 року отримав диплом Академії мистецтв у Дюссельдорфі (найкращий студент проф. Марселю Оденбаха), живе у Дюссельдорфі.

born in 1978 in Cologne (D), in 2013 graduated from the Dusseldorf Art Academy (master student of Prof. Marcel Odenbach), lives in Dusseldorf

В інтимних місцях / Familiar Places, 2012
02:54 хвилин/мин, кольоровий/Colour, звук/Sound
формат кадру/Aspect Ratio 16:9

Погляд з потягу, що швидко рухається, на міські краєвиди, що пролітають повз нього, чергується з обережними, знятими камерою кадрами, де з найбільшій відстані розглядаються кути та застиглі місця приватних помешкань. Все тут дуже особисто, ніби не дається сенсаційним. Третій план камери, в якому руки митця крутять та згинають простий кийок, звертає увагу на принцип повторного дитячого «усвідомлення» мета якого полягає у тому, щоб зрозуміти предмет. Адже саме ці «інтимні місця» заслуговують на те, щоб їх досліджували, з гравітальною допитливістю вивчаючи їхні приховані значення, їхній вміст спогадів та прагнень.

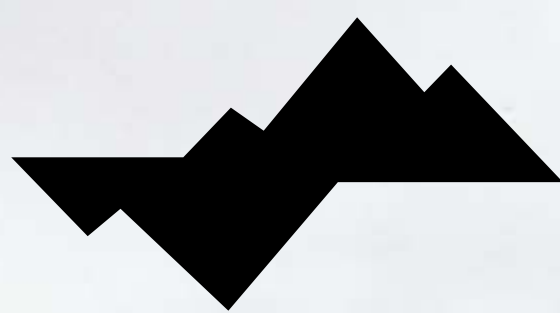
A view of rapidly passing cityscapes from a moving train alternates with calm camera shots exploring the nooks and crannies of private rooms close up. Ever everything is personal; nothing seems spectacular. A third scene, in which the artist's hands turn and bend a simple stick, points to the principle of the repetitive manner in which children "grasp" things with the aim of understanding them. For precisely these "familiar places" deserve to be investigated with playful curiosity as to their subliminal meanings, the memories and longings that are part of their substance.

Максиміліан Вагнер / Maximilian Wagner

Народився 1986 р. у м. Гаусгам (Німеччина), навчається в Академії мистецтв у Мюнхені, живе у Мюнхені.

born in 1986 in Hausham (D), studies at the Academy of Fine Arts, Munich, lives in

LOOKING AT THE BIG SKY

Виставковий проект Goethe-Institut у співробітництві з | An exhibition
project of the Goethe-Institut in cooperation with | Університетом образотворчих
мистецтв Брауншвейг / Braunschweig University of Art |
Академією мистецтва Дюссельдорф / Düsseldorf Art Academy | Університетом
медіа-мистецтва Кельн / Academy of Media Arts Cologne | Академією образотворчих
мистецтв Мюнхен / Academy of Fine Arts, Munich

Куратор / Curator: Ренате Бушманн, Фонд imai, Дюссельдорф /
Renate Buschmann, Stiftung imai, Düsseldorf

GOETHE
INSTITUT